

Arrest

nr. 307 968 van 7 juni 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KALIN
Hulsbergweg 7A
3520 ZONHOVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 28 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, in aanwezigheid van zijn voogd, en zijn advocaat M. KALIN. Verwerende partij is noch verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op [...] X

Verzoeker dient op 11 juli 2022 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV) een verzoek om internationale bescherming in.

Op 9 juni 2023 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat en zijn voogd.

Op 25 juli 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen heb je de Afghaanse nationaliteit, ben je Pashtoen van afkomst en woonde je tot je ongeveer tien tot twaalf jaar oud was in het dorp Shamatay (provincie Laghman, Afghanistan). Je vader werkte in Laghman voor de nationale inlichtingendienst NDS. Ongeveer twee en een half of drie en een half jaar voor je vertrek kreeg je vader een nieuwe positie bij de NDS in Kaboel. Je moeder wilde niet mee verhuizen naar Kaboel en besloot om samen met jou en je broers en zussen in het dorp te blijven waar jullie velden hadden. Een paar weken nadat je vader zijn nieuwe post gekregen had, kreeg je op een dag waarop je alleen thuis was een brief van de taliban. Diezelfde avond kwamen de taliban opnieuw langs bij je thuis en ontvoerden ze je. Gedurende drie dagen sloten ze je op in een tent in de bergen. Het dorpshef en de ouderlingen van het dorp onderhandelden met de taliban, die onder leiding stonden van Q.O. Ze slaagden erin om je vrij te krijgen en keerden samen met jou terug naar het dorp. Je vader besloot vervolgens om de hele familie naar Kaboel te laten verhuizen. Daar werkte hij voor de NDS als adviseur van generaal M.Y.S. In augustus 2020 kreeg je van je vader te horen dat je je moest klaarmaken om samen met hem te vluchten naar Iran. Je vader heeft je nooit verteld wat de reden was voor die vlucht. Jullie verbleven drie maanden of drie en halve maanden in Iran, waarbij je vader plannen maakte om de familie vanuit Afghanistan te laten overkomen. Uiteindelijk lukte dit niet en besloten jij en je vader naar Turkije te reizen. Daarbij raakte je je vader onderweg kwijt. Je besloot om via Griekenland, Macedonië, Servië, Roemenië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland naar België te reizen, waar je op 11 juli 2022 internationale bescherming aanvroeg. Je vader is nog steeds vermist. Je hebt van je moeder gehoord dat de reden voor jullie plotse vlucht was dat je vader van iemand had gehoord dat de autoriteiten de broer van Q.O. gedood hadden en dat de taliban je vader daar de schuld van gaven. Je vader panikeerde en besloot om het land te verlaten. Je moeder, je drie jongere broers en je jongere zus wonen op dit ogenblik in Kaboel bij je oom langs vaderskant.

Op 28 juni 2023 maakte je advocate via e-mail je opmerkingen met betrekking tot het persoonlijk onderhoud over aan het Commissariaat-generaal. Daarbij wees ze erop dat je familie je nooit verteld heeft om naar België te komen, zoals dat in de notities persoonlijk onderhoud genoteerd stond. Je stelde dat niemand je ooit opgedragen heeft om naar België te komen en verduidelijkte dat je naar Europa kwam, niet specifiek naar België.

Ter staving van je identiteit en je verzoek legde je volgende documenten neer: een kopie van je taskara (Afghaans identiteitsdocument); een kopie van de taskara's van je broers en zussen; een kopie van een certificaat in verband met de baan van je vader (d.d. 19 oktober 2019); een brief waarin de ouderlingen van het dorp zich borg stellen voor je vrijlating (niet gedateerd); twee dreigbrieven van de taliban (d.d. 5/4/1440 en 12/6/1440, i.e. 14 december 2018 en 18 februari 2019); een steunbrief van K.M., educatrice van het Rode Kruis in Stokkem (niet gedateerd).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Er dient door het Commissariaat-generaal te worden vastgesteld dat jou de hoedanigheid van Vluchteling overeenkomstig Art. 1, Par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. Je hebt immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er ten aanzien van jou een risico op vervolging kan worden vermoed, zoals omschreven in bovenstaande Conventie, zijnde een persoonlijk en gegronde vrees voor vervolging omwille van je nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging en/of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

Je stelt niet naar Afghanistan te kunnen terugkeren omdat je vader voor de Afghaanse inlichtingendienst NDS werkte en omdat je vreest net zoals je vader geveiseerd te zullen worden door de taliban. Je bent er echter niet in geslaagd om deze vrees aannemelijk te maken en dit omwille van onderstaande redenen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat bepaalde personen die behoorden tot de voormalige overheid te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties door de taliban. Je haalt aan dat je vader bij de NDS werkte en moest vluchten voor de taliban. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan jouw verklaringen hierover en dit omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst komt het bijzonder bevreemdend over dat je, hiernaar gevraagd, helemaal niets wist te vertellen over de concrete inhoud van de job van je vader bij de NDS (National Directory of Security). Het enige wat je hierover kon vertellen, was dat je vader in het begin een lage post had in Laghman en daarna adviseur werd van generaal M.Y. in Kaboel. Wat je vader in Laghman concreet deed, was voor jou een groot geheim (NPO, p. 4). Je hebt M.Y. nooit gezien en je kan niets over hem vertellen (NPO, p. 4). Evenmin kon je zeggen wat de taken van generaal M.Y. waren (NPO, p. 4). Je verklaarde je onwetendheid op dit vlak door te stellen dat je vader schrik had dat je zijn geheimen met andere kinderen zou bespreken en daarom niets vertelde over zijn job om problemen te voorkomen (NPO, p. 4). Deze verklaring biedt echter geen uitleg voor het feit dat ook je moeder en je oom S., met wie je nog steeds contact hebt, je geen informatie over de precieze aard van de job van je vader bij de NDS konden geven (NPO, p. 5). Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming verwacht worden dat hij of zij zich terdege informeert over die elementen die de kern van zijn vrees betreffen. Je nalaten ter zake ondermijnt de ernst van je vrees.

Daarnaast dient ook te worden vastgesteld dat je tegenstrijdige verklaringen aflegde over de manier waarop je de eerste dreigbrief van de taliban ontving. Tijdens je gesprek bij de Dienst Vreemdelingenzaken zei je in dit verband dat je op straat een dreigbrief van de taliban kreeg en die brief vervolgens meenam naar huis (DVZ, Vragenlijst CGVS, d.d. 26 januari 2023, vraag 3.5). Tijdens je persoonlijk onderhoud op het CGVS daarentegen zei je dat je thuis was toen je die dreigbrief kreeg (NPO, p. 8). Hierop gewezen, stelde je dat je je niet herinnerde dat je dat bij de DVZ zo had gezegd (NPO, p. 8). Het loutere ontkennen van één versie van de feiten volstaat echter niet om bovenstaande tegenstrijdigheid te verklaren. Daarnaast dient te worden vastgesteld dat je verklaringen over de concrete manier waarop de brief bij je thuis werd afgeleverd ook maar moeilijk konden overtuigen. Zo stelde je dat je de brief niet las omdat je ervan uitging dat het een uitnodiging voor een huwelijksfeest was of van een vergadering van mensen om samen de Koran te lezen (NPO, p. 8). Nochtans bleek even later uit je verklaringen dat de persoon die de dreigbrief afgaf een masker droeg (NPO, p. 8). Toen ze 's avonds met twee terugkwamen, waren ze zelfs allebei gemaskerd, waardoor je dacht dat het talibanleden waren die om eten kwamen vragen (NPO, p. 8). Het komt bijzonder merkwaardig over dat je enerzijds een brief zou aannemen van een gemaskerde man van wie je vermoedt dat hij tot de taliban behoort, en anderzijds de brief niet las omdat je ervan uitging dat de inhoud van deze brief een uitnodiging voor een huwelijk of een gebedsbijeenkomst betrof (cf. supra). Je tegenstrijdige en merkwaardige verklaringen over de plaats waar en de manier waarop je de eerste dreigbrief van de taliban ontving, halen je geloofwaardigheid verder onderuit.

Verder komt het ook bijzonder bevreemdend over dat je helemaal niets kon vertellen over de tweede dreigbrief van de taliban die je neerlegde. Zo wist je niet of de dreigbrief voor dan wel na je ontvoering door de taliban werd afgeleverd (NPO, p. 7 en p. 13). Je wist niet welke van de twee dreigbrieven degene was die je zelf thuis van de taliban ontvangen had en herkende de brief in kwestie ook niet toen je beide brieven getoond werd (NPO, p. 7). Je kon niet zeggen of je ouders voor je ontvoering door de taliban ooit over een dreigbrief van de taliban hadden gesproken (NPO, p. 13). Evenmin kon je zeggen of er nog een tweede dreigbrief was aangekomen toen jullie naar Kaboel verhuisden (NPO, p. 13). Je kon ook niet verklaren waarom de ene dreigbrief opgesteld was door de Islamitische overheid van de taliban en de andere door de militaire commissie van de taliban (NPO, p. 13). Het enige wat je over de dreigbrief kon vertellen, was dat hij bij je thuis lag en dat je familie hem had opgestuurd toen je hen vroeg om bewijzen (NPO, p. 7 en p. 13). Je familieleden hebben je geen bijkomende informatie gegeven over deze brief en je hebt hier ook niet naar gevraagd (NPO, p. 7 en p. 13). Je totale onwetendheid over deze tweede dreigbrief komt bijzonder bevreemdend over, waardoor de geloofwaardigheid van je relaas nog verder op de helling komt te staan.

Daarnaast legde je ook merkwaardige en weinig overtuigende verklaringen af over de brief van de dorpsoudsten. Zo is het op zijn minst bevreemdend te noemen dat deze brief, die gericht is aan de taliban en volgens je verklaringen ook door de dorpsoudsten aan de taliban werd afgegeven, gewoon bij jullie thuis bleek te liggen (NPO, p. 11). Je uitleg dat de originele brief bij de taliban achterbleef en dat jijzelf van de dorpsoudsten een kopie meekreeg, kan maar moeilijk overtuigen (NPO, p. 11). Bovendien legde je over deze brief ook incoherente verklaringen af. Eerste stelde je dat het dorpshoofd Z.S. een foto van de brief naar je

paternale oom doorstuurde (NPO, p. 10), daarna stelde je dat de dorpsoudsten de brief aan jou doorgaven toen je samen met hen naar huis terugkeerde na je ontvoering door de taliban (NPO, p. 11). Hoe dan ook komt het bijzonder bevreemdend over dat je de inhoud van deze brief niet bleek te kennen (NPO, p. 11). De inhoud van deze brief valt ook maar moeilijk in overeenstemming te brengen met jouw verhaal. Gevraagd wat de dorpsoudsten met de taliban hadden afgesproken om jou vrij te krijgen, stelde je dit niet te weten (NPO, p. 11). Je moest stil blijven terwijl de dorpsoudsten onderhandelden. Ook achteraf heb je nooit aan je vader of iemand anders gevraagd welke afspraak de dorpsoudsten met de taliban hadden gemaakt (NPO, p. 11). Nochtans blijkt uit de door jou neergelegde brief dat de dorpsoudsten een aanbod deden aan de taliban, waarbij zij voorstellen dat je vader met zijn baan voor de Afghaanse regering zou stoppen en in de toekomst nooit nog voor de overheid in Kaboel zou werken (cf. administratief dossier). Gezien de specifieke inhoud van deze brief komt je totale onwetendheid over de inhoud van de onderhandelingen tussen de dorpsoudsten en de taliban bijzonder ongeloofwaardig over. Bovendien komt het ook merkwaardig over dat de dorpsoudsten hun eigen reputatie bij de taliban op het spel zouden zetten door hen te beloven dat je vader met zijn job bij de overheid zou stoppen, zeker gezien de ouderlingen na je ontvoering volgens jouw verklaringen nooit druk op je vader gezet hebben om met zijn job te stoppen (NPO, p. 11). Integendeel, je vader bleef na je ontvoering gewoon verder werken voor NDS (NPO, p. 11). Gevraagd of de dorpsoudsten hierdoor problemen kregen met de taliban, moest je het antwoord schuldig blijven (NPO, p. 12). Je weinig coherente en weinig aannemelijke verklaringen over de onderhandelingen tussen de dorpsoudsten en de taliban halen de geloofwaardigheid van je relaas nog verder onderuit.

Tot slot dient er ook te worden gewezen op het feit dat je zeer summiere en weinig doorleefde verklaringen aflegde over de concrete vluchtaanleiding die ervoor zorgde dat jij en je vader Afghanistan verlieten. Je stelde in dit verband dat iemand de broer van Q.O. vermoordde en dat je vader van die moord verdacht werd (NPO, p. 6). Deze versie van de feiten kreeg je slechts drie weken voor het persoonlijk onderhoud te horen van je moeder. Voordien wist je niet wat de reden was voor je vertrek (NPO, p. 7). Het komt weinig aannemelijk over dat je, nadat je je vader in Iran kwijtraakte, vanuit Afghanistan helemaal tot in België reisde zonder te weten wat de concrete reden voor je vlucht was. Bovendien is het ook bijzonder bevreemdend dat je amper iets over de concrete vluchtaanleiding wist te vertellen. Je wist niet hoe de broer van Q.O. heette (NPO, p. 12). Ook je moeder heeft je nooit verteld wie de broer van O. precies was (NPO, p. 12). Evenmin kon je zeggen onder welke omstandigheden de broer van O. neergeschoten werd of hoe je vader precies te weten kwam dat hij van deze moord verdacht werd (NPO, p. 12). Je stelde dat hij het van iemand gehoord had, maar je wist niet wie die persoon was of hoe die persoon wist dat de taliban je vader van de moord op de broer van Q.O. verdachten (NPO, p. 13). Nochtans vormt dit telefoontje de directe aanleiding voor je vlucht uit Afghanistan. De vaststelling dat je hier niets over kan vertellen bevestigt alleen maar het hierboven reeds vastgestelde ongeloofwaardig karakter van je relaas.

Door het afleggen van weinig aannemelijke en incoherente verklaringen over de tewerkstelling van je vader, je ontvoering door de taliban en de concrete vluchtaanleiding van jezelf en je vader, toon je de problematische situatie waarin jij en je familieleden zich volgens jouw verklaringen bevinden niet aan.

Hier kan voor de volledigheid nog aan worden toegevoegd dat het ook zeer bevreemdend overkomt dat je niet kon vertellen of je familie die in Kaboel achterbleef na je vertrek al dan niet problemen kende met de taliban. Je vaders broer S. werkt onder het talibanregime voor een ziekenhuis in Kaboel waar hij verantwoordelijke is voor de vaccinaties (NPO, p. 6). Gevraagd of je oom ooit problemen kreeg omwille van je vaders job bij de NDS, moest je het antwoord schuldig blijven (NPO, p. 13). Je kon ook niet vertellen of je moeder en je jongere broers en zussen na je vertrek nog problemen kenden met de taliban (NPO, p. 13). Gezien je nog contact onderhoudt met je moeder en je oom (NPO, p. 5), komt je onwetendheid op dit punt bevreemdend over en versterkt ze alleen maar de hierboven reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van je relaas.

Omwille van bovenstaande redenen kan aan jouw verklaringen geen geloof gehecht worden. Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat de vluchtelingenstatus jou niet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het

slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Laghman. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt**(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit je verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor je komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar je land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot veertien- of vijftienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen (NPO, p. 3). Bovendien stel je dat je tot het vijfde leerjaar naar school ging in het dorp waar je woonde en dat je in Kaboel boksles volgde (NPO, p. 3). Je houdt nog steeds contact met je moeder in Afghanistan, waar ook je oom S., je drie jongere broers en je jongere zus verblijven (NPO, p. 3). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

De opmerking van je voogd dat je enorme inspanningen doet om de taal te leren, dat je schoolloopbaan exemplarisch is op alle gebied en dat je de Europese weg hebt gekozen, doet hieraan geen afbreuk (NPO, p. 15). Hetzelfde geldt voor de door jou neergelegde steunbrief van je opvoedster bij het Rode Kruis. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door jou neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht plaatsen. Aan je Afghaanse identiteit en de identiteit van je broers en zussen wordt in deze

beslissing niet getwijfeld. Het door jou neergelegde attest waaruit zou moeten blijken dat je vader voor de National Security Council werkte, betreft louter een kopie die bovendien in gebrekkig Engels is opgesteld. Zo luidt de laatste zin van het certificaat in kwestie 'This is to appreciate the qualified and indefatigable services of Mr A.T. the assistant president of Protection and National Security Council Office in performing affairs by awarding this Appreciation Letter and hope your more succession field.' Het laatste deel van deze zin is volstrekt onduidelijk en niet op een coherente manier te vertalen naar het Nederlands zonder veronderstellingen te maken over wat de opsteller van de brief precies bedoelde. Het komt bijzonder merkwaardig en weinig plausibel over dat de Afghaanse Inlichtingendiensten attesten zouden uitreiken die in dergelijke taal zijn opgesteld. Hier kan voor de volledigheid nog aan worden toegevoegd dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en kan de inhoud van deze documenten niet worden gebruikt om de geloofwaardigheid van je relaas te herstellen. Hetzelfde geldt voor de door jou neergelegde dreigbrieven van de taliban, die hierboven al werden besproken. Om bewijskrachtig te zijn dienen deze documenten te kaderen in een geloofwaardig en coherent relaas, quod non in casu.

Het stemt in dit verband overigens ook tot nadenken dat je behalve het hierboven vermelde certificaat geen enkele foto kon neerleggen waaruit zou kunnen blijken dat je vader voor de NDS werkte. Bovendien legde je over het ontbreken van andere documenten en foto's bijzonder bevreemdende verklaringen af. Je stelde immers dat je moeder na de aankomst van de taliban in Kaboel stad veel bewijzen vernietigd had en dat andere bewijzen zich in de koffer van je vader bevonden, die je vader kwijt raakte in Iran (NPO, p. 7). Deze uitleg is echter maar moeilijk te verenigen met de vaststelling dat je wel nog over een kopie beschikt van de dreigbrieven van de taliban. Indien je moeder alle bewijzen die mogelijks tot problemen met de taliban zouden kunnen leiden vernietigde, dan is het op zijn minst bevreemdend te noemen dat deze dreigbrieven wel bewaard bleven (NPO, p. 8). Je tegenwerping dat een foto van de dreigbrieven in de mobiele telefoon van je oom stond (NPO, p. 9), kan maar moeilijk overtuigen. Deze uitleg verklaart immers niet waarom van de andere documenten die zouden kunnen aantonen dat je vader voor NDS werkte geen digitale back-up bestond. Je tegenwerping dat er misschien nog bijkomende foto's of documenten in jullie huis in Laghman liggen, maar dat niemand daarnaartoe durft gaan, mist eveneens overtuigingskracht (NPO, p. 8). Jullie waren volgens jouw verklaringen immers vanuit Laghman naar Kaboel gevlucht uit vrees voor de taliban. Er kan dan ook niet ingezien worden waarom jullie foto's of documenten waaruit zou kunnen blijken dat je vader voor de NDS werkte zouden achtergelaten hebben in het huis dat jullie ontvluchtten. Je bevreemdende en weinig overtuigende verklaringen over het ontbreken van foto's of documenten die de job van je vader bij NDS kunnen ondersteunen, bevestigt alleen maar het reeds vastgestelde ongeloofwaardig karakter van je relaas.

De opmerkingen die je advocate overmaakte aan het Commissariaat-generaal zijn niet van die aard dat bovenstaande beslissing erdoor in een ander daglicht komt te staan. Dat niemand in je familie je opdroeg om specifiek naar België te komen, wordt in deze beslissing niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.“

2. Verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), artikel 4 van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 57/5ter, §2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het proportionaliteitsbeginsel en de samenwerkingsplicht.

Verzoeker gaat in op de vluchtelingenstatus. Hij betwist de verschillende motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel geloofwaardig is. Vervolgens gaat verzoeker in op zijn vrees

voor vervolging wegens (toegeschreven) verwestering. Hij benadrukt dat hij als veertienjarige Afghanistan heeft verlaten, dat hij na een lange reisroute op zestienjarige leeftijd een verzoek om internationale bescherming in België heeft ingediend waar hij sindsdien verblijft, dat hij al eerder in Turkije en Europa was gearriveerd, dat hij zich ondertussen goed heeft aangepast en geïntegreerd in de Belgische maatschappij en aan de westerse normen en waarden.

Hij besluit dat hem in hoofdorde de vluchtelingenstatus moet worden toegekend.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Naast zijn profiel en zijn verwestering verwijst verzoeker ook specifiek naar de veiligheidssituatie en de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

Hij meent dat hem in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt hij om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt volgende stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift:

- Verklaring van verzoekers leerkracht Frans (met identiteitskaart) (stuk 3);
- Deelnameattest Masir Avenir van Agentschap Integratie en Inburgering van 3- 27 juli 2023 (stuk 4);
- Foto's van verzoeker samen met zijn opvanggezin (stuk 5);
- Attest van slagen van het inburgeringstraject: maatschappelijke integratie dd. 04/08/2023 (stuk 6);
- Bevestiging van dossier Tracing bij het Rode Kruis (stuk 7);
- Communicatie aangaande de zoektocht naar een oplossing voor opvang in een opvanggezin of een kleinschalige opvangstructuur (stuk 8).

3. Aanvullende nota's

3.1. Op 12 februari 2024 maakt verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt en waarin gerefereerd wordt naar volgende rapporten (met verwijzing naar weblink):

- EUAA *"COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"*, 4 november 2022;
- EUAA *"Country Guidance: Afghanistan"*, januari 2023;
- EUAA *"Afghanistan Security Situation"*, augustus 2022;
- EASO *"Afghanistan Country Focus"*, januari 2022;
- EUAA *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023;
- EUAA *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"*, augustus 2022;
- EASO *"Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City"*, augustus 2020;
- EUAA *"Afghanistan: Targeting of individuals"*, augustus 2022;
- UNAMA *"Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan"*, juni 2023;
- COI Focus *"Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban"*, 14 december 2023.

3.2. Op 16 februari 2024 maakt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over met een aantal stavingstukken om de verwestering in zijn hoofdte aan te tonen:

- Foto's van verzoeker tijdens zijn opleiding van Hello Belgium (stuk 9);
- Foto's boksen (stuk 10);
- Documenten ivm boksen (stuk 11);
- Verklaring van de bokscub dd. 08/02/2024 (stuk 12);
- Plaatsing in het kader van pleegzorg (stuk 13);
- Verklaring van mevrouw K.M, moeder van het pleeggezin (met identiteitskaart) (stuk 14);
- Verklaring van de vier kinderen van het pleeggezin (met identiteitskaarten) (stuk 15);
- Verklaring van Mentor Jeunes (met identiteitskaarten) dd. 12/12/2023 (stuk 16);
- Verklaring van mevrouw S. (met identiteitskaart) dd. 10/02/2024 (stuk 17);
- Verklaring van mevrouw M.M (met identiteitskaart) (stuk 18);
- Attest regelmatig aanwezigheid op school dd. 05/02/2024 (stuk 19).

In de aanvullende nota geeft verzoeker volgende toelichting bij de neergelegde stavingstukken:

"Stukken 9 en 19"

Verzoekende partij loopt nog steeds school.

Het attest van regelmatige aanwezigheid wordt bijgebracht. Hij volgt DASPA/OKAN maar omdat zijn Frans al zo goed vooruitgegaan is, zal hij vanaf 11.03.2024 lessen volgen van het 4de jaar automecanicien, zijnde de normale richting.

Daarnaast worden er foto's bijgebracht van de lessen Hello Belgium in Brussel die hij heeft gevolgd.

Stukken 10-11 en 12

Zoals reeds was aangekaart in het verzoekschrift, bokst verzoekende partij.

Hij heeft zijn licentie bekomen en neemt deel aan toernooien/wedstijden.

Hiervoor zakt hij 2x tot 3x per week af naar Brussel.

Hij is een gepassioneerde bokser en neemt ondertussen dus ook deel aan wedstrijden.

Gezien zijn jonge leeftijd, actieve deelname aan wedstrijden en zeer grote gedrevenheid, is de bokscarrière van verzoekende partij toch ook een factor waarmee rekening gehouden moet worden in de analyse van zijn capaciteit zich weer aan te passen aan de strenge regels van de Taliban.

Zijn passie heeft hem reeds in verre mate gevormd tot de tiener die verzoekende partij vandaag is.

Zijn deelname aan kampioenschappen zorgen ook voor een bepaalde zichtbaarheid wat een bijkomend risico vormt bij een gedwongen terugkeer naar Afghanistan onder het Taliban bewind.

Zie ook arrest nr. 295.124 van 6.10.2023 van Uw Raad waarin het element van boksen tevens in overweging werd genomen.

Verzoekende partij geeft nog mee dat boksen onder het vroegere talibanregime ook al verboden was.

In 2012 na het vroegere talibanregime heeft pas de eerste profwedstijd in Afghanistan plaatsgevonden (<https://nos.nl/artikel/435104-boksen-voor-verbroedering-eerste-profwedstrijd-afghanistan>).

Na de machtsovername van de taliban in 2021 staat het boksen en andere gevechtssporten opnieuw ter discussie.

In december 2021 weigerde het volledige Afghaanse boksteam zelfs Servië te verlaten met de melding dat verder boksen onder het talibanregime niet meer mogelijk is. Na de overname van de taliban heeft Malikzada zijn gym in Kabul gesloten. Hij verklaarde daarnaast dat als de taliban het boksteam zouden vinden dan zouden ze het team doden.

(zie hieromtrent de volgende linken
<https://www.insidethegames.biz/articles/1116414/afghanistan-boxing-team-serbia-taliban>;
<https://www.rferl.org/a/afghan-boxes-refuse-to-return-taliban/31612511.html>;
<https://www.france24.com/en/live-news/20211203-afghan-national-boxing-team-on-the-ropes-after-fleeing-taliban-rule>)

De volgende link licht toe (<https://www.al-yageen.com/va/gezondheid-medische-zaken/boksen-als-sport/>) waarom het boksen verboden zou zijn binnen de Islam welke de Taliban strikt en zeer conservatief en repressief toepast: [citaat]

Stukken 13, 14, 15 en 16

Verzoekende partij verblijft ondertussen niet meer in een opvangcentrum van het Rode kruis maar heeft via Mentor Jeunes (de tegenhanger van Pleegzorg Vlaanderen in Wallonië) een pleegplaatsing bij mevrouw K.M. en dit vanaf 05.12.2023.

Het was moeilijk voor verzoekende partij om goede contacten te leggen met de Afghaanse jongeren binnen een opvangcentrum of om door deze jongere aanvaard te worden zoals hij is. Verzoekende partij had immers een andere visie dan de meeste Afghaanse jongeren die verbleven in het centrum.

Deze situatie was uiteindelijk onhoudbaar en verzoekende partij werd binnen enkele dagen weggehaald uit het centrum te Arlon naar het centrum te Jette met toestemming van ADA (overkoepelende organisatie) om daarna te worden geplaatst in een gezin in het kader van een pleegplaatsing waar hij nu de nodige rust heeft gevonden.

De contacten met de Afghaanse gemeenschap is uiterst beperkt. Verzoekende partij houdt zich bewust afzijdig. De visies, de gedachtegangen... stroken niet met elkaar.

Verzoekende partij investeert zijn tijd in het school gaan, daarnaast in het boksen (2x tot 3x per week naar Brussel vanuit Bastogne waar hij nu woont) en daarnaast in het gezinsleven.

Verzoekende partij is een deel van het gezin van mevrouw M. geworden.

Er wordt samen gegeten, hij helpt haar met de taken thuis, activiteiten vinden samen plaats (zoals de kerstmarkt bezoeken met een glaasje Glühwein). Ook tijdens de bezoeken aan de familie van mevrouw M. (zoals de moeder, of haar kinderen) is verzoekende partij aanwezig.

De kinderen van mevrouw M. hebben ook een verklaring opgesteld (stuk 15). Er wordt eens samen gekookt, samen een glaasje gedronken. Als ze kunnen, gaan ze ook naar één van zijn wedstrijden kijken.

Stukken 17 en 18

Deze verklaringen bevestigen verder de positieve evolutie en weg die verzoekende partij heeft afgelegd en de goede integratie en verwestering van verzoekende partij."

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet

van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart Afghanistan te hebben verlaten uit vrees voor vervolging door de taliban omdat zijn vader werkzaam was bij de nationale inlichtingendienst (NDS). Daarnaast verwijst verzoeker op zijn vrees voor vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering wegens zijn verblijf in Europa.

5.2. Wat betreft de vrees voor vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering wegens een verblijf in Europa kan op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider, Hibatullah Akhundzada, houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de facto administratie zich ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de de facto regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘Taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal de facto staatsinstellingen (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa’s over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de facto talibanregering, evenals de provinciale de facto regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven en die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA *“Afghanistan security situation”*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de de facto regering verboden; moeten nationale en internationale ngo’s hun vrouwelijke medewerkers op non-actief

zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen; is het voor vrouwen verboden om voor VN agentschappen te werken; is universitaire scholing voor vrouwen geschorst; moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken; werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order; werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 45-48 en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het de facto ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider, Hibatullah Akhundzada, evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud' en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor het aantal lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"*, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *"Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022"*, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een de facto rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 27). De

plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad hoc beslissingen, bv. door leden van de MPVPV en de de facto politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of zaken over de sharia en die personen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met 'immorele inhoud' te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisterden zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de 'geloofsethiek en denkwijze' van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021 in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven, al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht Afghanistan is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 53-55; Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"*, van 14 december 2023, p.

36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt in dit verband dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe de facto autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als 'verwesterd' worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als 'verraders' of 'ongelovigen'.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf hebben moeten gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitsluiting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen 'die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden', dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die 'verwesterd' zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA *"Country Guidance"* wordt gesteld dat vervolging van personen, die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het

behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “Country guidance: Afghanistan”, januari 2023, p. 21 en 72-79).

5.3. In deze zaak blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker in augustus 2020 op 14-jarige leeftijd samen met zijn vader Afghanistan heeft verlaten. Verzoeker en zijn vader verbleven ongeveer 3 à 3,5 maanden in Iran en besloten toen verder te reizen naar Turkije maar onderweg is verzoeker zijn vader kwijt geraakt en sindsdien is hij vermist. Verzoeker reisde alleen verder en was meer dan anderhalf jaar onderweg via Griekenland, Macedonië, Servië, Roemenië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland en kwam op 8 juli 2022 in België aan. Op 11 juli 2022 diende hij een verzoek om internationale bescherming in toen hij 16 jaar oud was. Zijn leeftijd werd niet betwist. Verzoeker kreeg, gelet op zijn minderjarigheid, een voogd toegewezen. Verzoeker is sinds enkele dagen 18 jaar. Hij is bijna vier jaar afwezig uit Afghanistan en verblijft bijna twee jaar in België. Gelet op zijn jonge leeftijd bij aankomst in België heeft verzoeker een groot deel van zijn puberteit, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, in België doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust “westerse” gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt.

5.4. Uit de stukken gevoegd bij het verzoekschrift en de aanvullende nota en uit zijn verklaringen ter terechtzitting, blijkt onder meer dat verzoeker de Franse taal spreekt, onderwijs volgt, leeft bij een Belgisch pleeggezin, actief deelneemt aan het maatschappelijk leven in België en zich openstelt voor de Belgische en Europese samenleving. Verzoeker volgt sinds september 2022 DASPA-onderwijs waar hij de Franse taal leert. Omdat hij grote vorderingen heeft gemaakt in de Franse taal kon hij doorstromen naar het vierde jaar automecaniciën in het gewoon onderwijs. Ter terechtzitting doet verzoeker zijn verklaringen in het Frans. Verzoeker gaat regelmatig naar school (aanvullende nota, stuk 19). Hij wordt door zijn leerkracht Frans omschreven als een zeer gemotiveerde, leergierige leerling die actief deelneemt aan de les, een zeer beleefde jongen die zich respectvol gedraagt naar leerkrachten en medeleerlingen (verzoekschrift, stuk 3). Daarnaast onderneemt verzoeker verschillende acties om zich, naast school, zo goed mogelijk te integreren in de samenleving. Zo heeft hij samen met andere jongeren deelgenomen aan de lessen van Hello Belgium in Brussel (aanvullende nota, stuk 9), heeft hij van 3 tot 27 juli 2023 deelgenomen aan Masir Avenir, een Brussels inburgeringstraject voor jonge nieuwkomers (verzoekschrift, stuk 4) en legt hij een attest van slagen voor van het inburgeringstraject - maatschappelijke integratie (verzoekschrift, stuk 6). In zijn vrije tijd beoefent verzoeker de bokssport, een sport die hij reeds in Afghanistan uitoefende maar zijn club zou ondertussen samen met drie andere bokscclubs door de taliban zijn gesloten omdat boksen verboden is volgens het gedachtegoed van de taliban. Verzoeker is nu lid van een Belgische bokscclub en reist twee tot drie keer per week van Bastogne naar Anderlecht om te trainen. Hij heeft ondertussen zijn licentie bekomen en neemt deel aan competities, waaronder het Belgisch kampioenschap op 25 februari 2024. Zijn trainer omschrijft hem als een zeer gedreven en gemotiveerd persoon. Verzoeker hoopt hier in België zijn bokscarrière verder te kunnen uitbouwen (aanvullende nota, stukken 10, 11 en 12). Verzoeker heeft ondertussen ook een ruim sociaal netwerk uitgebouwd in België. Toen hij nog in het opvangcentrum verbleef, ging hij regelmatig, één à twee keer per maand, op bezoek bij een Belgische familie van Bastogne waar hij ook geregeld bleef overnachten of soms een hele week verbleef. Verzoeker werd zeer goed opgenomen in dit gezin met vier kinderen en legt verschillende foto's van dit samenzijn voor (verzoekschrift, stuk 5). Omdat verzoeker zich niet goed voelde in het opvangcentrum en de contacten met de andere Afghaanse jongeren in het opvangcentrum zeer moeilijk verliep door een verschil van visie, werd er samen met zijn voogd een oplossing gezocht. Verzoeker is sinds december 2023 door pleegzorg (Mentor Jeunes) geplaatst in het Belgisch gezin van Bastogne (verzoekschrift, stuk 8; aanvullende nota, stuk 13). De moeder en één van de zonen van het pleeggezin waren aanwezig op de terechtzitting om verzoeker te steunen. In verklaringen in het rechtsplegingsdossier getuigen de moeder en vier kinderen van het pleeggezin dat verzoeker volledig deel uitmaakt van hun gezin en het samenwonen zeer vlot verloopt. Er wordt samen gegeten, verzoeker helpt mee met huishoudelijke taken zoals afwassen, poetsen en koken. Ze doen vele activiteiten samen zoals naar de kerstmarkt gaan, op restaurant of op café gaan, op familiebezoek gaan,... Het pleeggezin komt naar de bokswedstrijden van verzoeker kijken. De kinderen van het pleeggezin betrekken verzoeker zoveel mogelijk bij hun activiteiten zodat hij hun vrienden leert kennen en hij zich nog beter kan integreren (aanvullende nota, stukken 14 en 15). Ook Mentor Jeunes getuigt over de vlotte integratie van verzoeker in het pleeggezin en prijst verzoekers gedrevenheid (aanvullende nota, stuk 16). Tenslotte getuigen nog twee personen die verzoeker hebben leren kennen tijdens zijn verblijf in het opvangcentrum, over zijn positieve evolutie en zijn leergierigheid naar de Franse taal en de Belgische en Europese gewoonten (aanvullende nota, stukken 17 en 18). Ter terechtzitting spreekt zijn voogd lovend over verzoekers wil en doorzettingsvermogen en prijst hem als een modelvoorbeeld van integratie.

5.5. Uit het geheel van zijn verklaringen en de voorliggende documenten blijkt aldus dat verzoeker zich één van de landstalen eigen heeft gemaakt, onderwijs heeft gevolgd, zich actief heeft begeven in de maatschappij en als adolescent al die tijd is ondergedompeld in de Belgische samenleving via diverse sociale en dagelijkse contacten met onder meer (Belgische) leeftijdsgenoten, zijn pleeggezin, leerkrachten en sportcoaches en

noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen werd geconfronteerd. Zo hieruit niet noodzakelijkerwijze blijkt dat verzoeker daadwerkelijk verwesterd is, dient wel te worden vastgesteld dat hij tijdens zijn maatschappelijke participatie onmiskenbaar werd en wordt geconfronteerd met een westerse manier van leven en westerse opvattingen, waaronder principes van (religieuze) verdraagzaamheid en gelijkheid tussen mannen en vrouwen en dit tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als tiener en adolescent. Verzoeker heeft weliswaar een deel van zijn vormende jaren in het Afghanistan van voor de machtsovername door de taliban doorgemaakt maar er kan niet aan worden voorbijgegaan dat hij een belangrijk deel van zijn vormende jaren ook in België doorbrengt en dat deze periode in zijn ontwikkeling waarin jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden, essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Hierdoor is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige de-facto-overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied. De Raad acht het niet onaannemelijk dat verzoeker, door zijn ervaringen alhier, al dan niet onbewust, een zeker vorm van opstandigheid of weerspanningheid kan tentoonstellen wanneer hij wordt verwacht zich te conformeren aan de heersende (sociale) normen van de Afghaanse samenleving. Wegens verzoekers jonge leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen.

5.6. Zijn jonge leeftijd maakt dat verzoeker erg beïnvloedbaar is en dat hij zich, gelet op zijn traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving via onder meer zijn opleiding, zijn bokssport en zijn verblijf bij een pleeggezin, (onbewust) 'westerse' gedragingen, opvattingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. Er kan worden aangenomen dat hij deze, gelet op zijn jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit is des te meer het geval gezien verzoeker, gelet op zijn leeftijd, met westerse normen en waarden in contact is gekomen tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als jongere. Dit brengt het risico met zich mee dat hij, hetzij op doorreis, hetzij bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst, zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij daarbij wordt gepercipieerd als een persoon die verwesterd is of de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden. Er moet bovendien bij de beoordeling van de vrees van verzoeker rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, alsook de informatie dat personen die worden beschouwd als 'verwesterd' het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging waarbij de perceptie leeft dat Afghaanse terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen, zoals blijkt uit de uitgebreide en gedetailleerde beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met het profiel van verzoeker die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering of religieuze, morele en/of sociale normoverschrijding. De objectieve beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wijst evenwel op *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die ervan worden beticht zich niet te hebben gehouden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

5.7. Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel, zijn jonge leeftijd en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, in het licht van de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en met inachtneming van het hoger belang van het kind en de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan op jonge leeftijd hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een (toegeschreven) politieke of godsdienstige overtuiging.

5.8. De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA *"Country Guidance: Afghanistan"* van januari 2023 (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

5.9. Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *"Country Guidance: Afghanistan"* van januari 2023 concludeert bovendien

terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 148-149).

6. Conclusie

In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juni tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS